

fost odată un iepuraș pe nume Emil care voia foarte mult să adoarmă și nu **putea chiar acum**.

Emil Iepurașul era taman de vârsta ta. Nici mai mărișor, nici mai micuț, tocmai cât tine, [*nume*]. Îi plăcea să facă toate lucrurile care-ți plac și ție, să se joace și să se simtă bine. Și ar fi avut chef să stea treaz și să se joace toată seara în loc să **adoarmă chiar acum**.

Frățiorii și surioarele lui **adormeau foarte ușor în fiecare seară** când Mămica Iepure îi pune în pătuțurile lor, dar Iepurașul Emil nu putea. *Stătea întins în pat*, gândindu-se la toate celelalte lucruri pe care ar fi vrut să le facă **în loc să meargă la culcare chiar acum**. Cum ar fi putut el să fie afară, să se joace în iarbă și pur și simplu să gonească și să țopăie în toate părțile, până când ar fi obosit atât de tare, *atât de tare, că n-ar mai fi putut să alerge deloc*.

Emil putea să se joace în parc toată ziua, până când adormea în leagăn. *Chiar acum. Căci leagănul îl clatină înainte și-napoi, înainte și-napoi, încet și liniștitor*.

Și, gândindu-se la toate jocurile pe care le-ar fi jucat și la **cât de tare l-ar fi obosit ele chiar acum**, înainte ca mămica lui să-i spună: „Șșșt, Emiluț, **acum ia și te culcă!**”, iepurașul începu **să se simtă și mai obosit**.

Toate sunetele pe care le auzea vă făceau și pe el, și pe tine, [*nume*], din ce în ce mai obosiți. El era cât pe ce **să adoarmă**, nu știa doar cât de curând. Chiar acum. De fapt, e tot mai **aproape de somn**. Imaginea voastră dormind devine tot mai clară și mai aproape cu fiecare clipă, **chiar acum**.

În această noapte, frații și surioarele lui Emil **au adormit mai repede ca de obicei**, în timp ce el stătea întins în pătuț și se gândea **cum să adoarmă chiar acum**. Stătea și se gândea la toate lucrurile care ar fi putut să-l **obosească în clipa asta**, toate acele lucruri care îl făceau de obicei să se simtă *obosit și somnoros, atât de obosit și de somnoros! Toată joaca, tot somnul și toate celelalte lucruri care v-ar fi făcut pe amândoi, și pe tine, și pe el, să fiți frânți de oboseală chiar acum.*

Lucrurile acestea nu-i fură de prea mare folos Iepurașului Emil, așa că se hotărî să rezolve într-un fel problema. Tăticul Iepure dormea, dar Mămica Iepure era încă trează, așa că Emil se duse să stea de vorbă cu ea. Mama îl sfătui ca voi doi să luați toate gândurile care nu vă dau pace și să le puneți într-o cutie lângă pat.

– Mâine dimineață când vă treziți o să găsiți răspunsul la toate gândurile și veți fi plini de energie, dar **acum o să adormiți**, spuse Mămica Iepure foarte convinsă.

– Uneori durează puținel mai mult, însă veți primi întotdeauna răspuns la gândurile pe care le puneți în cutie, mai spuse ea. Iar tu și Emil puneți-le chiar acum! Să vezi ce bine și plăcut e să ai mintea liberă și să fii gata să adormi.

După o bucată bună de drum, tu și Emil erați *gata-gata să adormiți*. O luaserăți pe potecuța care ducea în jos, *în jos* spre unchiul Căscăcilă. Potecuța aceea *în jos* pe care Emil o știa foarte bine, căci mersese de multe ori pe ea. *Mergi în jos, în jos, în jos... Așa... Foarte bine.*

– Asta **o să vă ajute cu siguranță pe amândoi să adormiți**, spuse Mămica Iepure.

Zis și făcut. Ați pornit-o la drum spre unchiul Căscăcilă, care avea să vă ajute să adormiți chiar acum. Ieșind pe ușă, Emil Iepurașul se gândi la toate celelalte dați când unchiul Căscăcilă îl ajutase să adoarmă. Vă făcuse de atâtea ori **pe tine** și pe Emil **să adormiți** cu vrăjile lui fermecate și cu praful magic de dormit, și așa avea să se întâmple și acum.

Cum Emil era sigur că avea să adoarmă, ți-a spus și ție, [nume], că poți foarte bine să adormi chiar acum, înainte de sfârșitul poveștii. Pentru că el știe că povestea are un sfârșit fericit și că amândoi veți adormi până la urmă.

